

comisiones obreras de asturias
comisiones obreres d'asturies

COMISIONES OBRERES POLA OFICIALIDÁ

**Asturies merez que la so llingua
seya reconocida. Y el mayor
reconocimientu, un reconocimientu
imprescindible, ye la oficialidá. Lo
que nun s'entiende ye qu'a estes
altures de la democracia esto seya
tovía un tema pendiente. Porque ye
un derechu cultural**

El compromisu de CCOO na defensa de la nuesa llingua y la esixencia del so reconocimientu oficial ye inequívocu. Y vien de lloñe. Recuéyese nos nuestos estatutos y en bayura de documentos congresuales. Y el sindicatu amuéssalu na práctica col so usu cotidianu. Tamién col sofitu y la participación activa en toles movilizaciones qu'a lo llargo de les décadas caberes se fexeron en defensa del asturianu y en demanda de la oficialidá, dalgunes d'elles bien multitudinaries.

Xustamente na ponencia sindical qu'ellaboramos pal 13 Congresu, que faremos dientro d'unes selmanes, reivindicamos una reforma del Estatutu d'Autonomía d'Asturies que, ente otros llogros, dea a Asturies una amplia capacidá d'autogobiernu y unos nuevos mecanismos democráticos, que-y dea puxu a la iniciativa llexislativa popular y declare la oficialidá de la llingua asturiana.

Una ponencia que, darréu del nuesu compromisu, tornóse al asturianu y púnxose al serviciu del conxuntu de l'afiliación.

Fai 41 años que se creó l'Academia de la Llingua Asturiana, una institución que llevó alantre un gran llabor pa la normalización de la nuesa llingua. L'Estatutu d'Autonomía cumple 40 años y esti aniversariu ye una perbona ocasión p'avanzar en derechos, pa facer visible'l nuesu autogobiernu, p'avanzar na defensa de lo nueso.

El sindicatu amuéssalu na práctica col so usu cotidianu. Tamién col sofitu y la participación activa en toles movilizaciones

La llingua ye un derechu. Defendemos que la ciudadanía pueda emplegar l'asturianu pa dirixise a l'alministración

Tamos nun nuevu escenariu políticu, dase una mayoría abonda na Xunta Xeneral del Principáu: el candáu nes puertes de la oficialidá ta rotu, agora podemos avanzar dende'l consensu y l'alcuertu.

La llingua nun pue siguir nel "limbo" ilegal por más tiempu. Aportó'l momentu de la oficialidá a la que namás s'oponen sectores marxinales que namás saben semar intolerancia y reacción. A la escontra, reconocer la nuesa cultura supón más tolerancia, más respetu, más riqueza, más pluralidá. Ye tener amor a lo propio, condición imprescindible pa la concordia ente los pueblos y les persones.

Tamos arguyoses y arguyosos de los nuestos orixenes, de la nuesa trayectoria, de la nuesa Historia. CC OO ye primer sindicatu a nivel estatal y tamién n'Asturies. Y Asturies nun ye cualquier finxu na historia del sindicatu. Equí reconozse el so principal finxu fundacional, cola primer comisión obrera na mina La Camocha en Xixón, en 1957.

Yá na clandestinidá, el sindicatu foi una organización de munchu puxu

na llucha escontra la dictadura y na reivindicación de los derechos llaborales y ciudadanos. Munchos de los nuestos dirixentes pagáronlo con años de cárcel. Dalgunos d'ellos asturianos, como "Juanín", condenáu nel "Procesu 2001", xunto con Marcelino Camacho y Nicolás Sartorius, ente otros, por defender los derechos colectivos. Juan Muñiz Zapico dio nome, precisamente, a la fundación que trabaya nel caltenimientu de la memoria hestórica y del papel del sindicatu nel algame de les llibertaes y los derechos cívicos. Na clandestinidá, a lo llargo la transición, y en democracia tamién.

Y la llingua ye un derechu. Ye por eso que venimos defendiendo, por exemplu, que la ciudadanía pueda emplegar l'asturianu pa dirixise a l'alministración.

Tamién apostamos en toos estos años, al traviés del nuesu Sindicatu d'Enseñanza, pol so usu nes aules, pola especialidá de Llingua y Lliteratura Asturiana, aumentando la ufierta optativa n'infantil o la vuelta de les cuatro hores llectives selmanales en Bachilleratu.

Agora, énte la posibilidá que s'abre

de "anovar" l'Estatutu d'Autonomía, el parllamentu asturianu tien la gran oportunidá d'acabar con una delda hestórica cola llingua. Porque si queremos que'l nuesu patrimoniu cultural sobreviva tenemos que cuidalu y da-y el máximu altor y consideración: facelu oficial. Cumpliremos d'esti mou col artículu 3.2 de la Constitución qu'afita que "les demás llingües serán tamién oficiales... acordies colos sos estatutos".

Darréu d'ello, nun s'entendería que, amás de los partíos progresistes qu'hestóricamente defendieron la oficialidá, el restu de formaciones democrátiques y constitucionalistes, igual que los sindicatos de clas y les organizaciones empresariales, nun s'amesetaren a esti reconocimientu pendiente. Porque tamos falando del patrimoniu cultural de más valir que tenemos: la nuesa llingua. Un patrimoniu qu'hemos caltener.

Nun tendría perdón nun lo facer. Y ye agora cuando tenemos la oportunidá.